

Krajowa Administracja
Skarbowa

Ministerstwo Finansów
Departament Cel

WYTYCZNE
dotyczące stosowania reguł pochodzenia
w Kompleksowej Umowie Gospodarczo-Handlowej
UE - Kanada

CETA

Wersja: 1.0

WRZESIEŃ, 2017

➤ WSTĘP

Prowizoryczne stosowanie umowy o wolnym handlu UE – Kanada (CETA)

W dniu 21.09.2017 r. rozpoczyna się prowizoryczne stosowanie umowy o wolnym handlu zawartej przez Unię Europejską z Kanadą (tzw. umowa CETA – Comprehensive Economic Trade Agreement). Umowa została podpisana 30 października 2016 r. w trakcie Szczytu UE - Kanada, a następnie opublikowana w Dzienniku Urzędowym UE L 11 z 14.01.2017 r.

Przewiduje ona całkowitą lub częściową liberalizację handlu towarami z Kanadą. Tam gdzie pełna liberalizacja nie nastąpi wraz z rozpoczęciem jej stosowania, umowa przewiduje harmonogram stopniowego obniżania cel w kolejnych latach.

Warunki korzystania z umowy CETA

Liberalizacja handlu dotyczy oczywiście tylko takich towarów, które mogą być **uważane za pochodzące odpowiednio z UE lub z Kanady**. Dla celu określenia pochodzenia towarów służy „Protokół w sprawie reguł pochodzenia i procedur dotyczących pochodzenia”. Eksporterzy powinni zapoznać się z tą częścią umowy, aby sprawdzić czy wytwarzane przez nich produkty spełniają reguły pochodzenia CETA i tym samym będą uprawnione do preferencyjnego traktowania w kraju przywozu. Należy przy tym mieć na uwadze, że reguły pochodzenia CETA znacznie odbiegają od dotychczasowych unijnych standardów, tzn. reguł jakie mają zastosowanie w obecnie funkcjonujących umowach o wolnym handlu, których stroną jest UE. Nie oznacza to, że są one bardziej rygorystyczne lub łagodniejsze. W wielu przypadkach przyjęte zostały po prostu odmienne kryteria dla ustalania pochodzenia produktów, często oparte na klasyfikacji taryfowej. Dlatego sprawdzenie unijnego pochodzenia produktów powinno nastąpić przed rozpoczęciem ich preferencyjnego wywozu do Kanady.

Warunkiem zastosowania preferencji taryfowych dla przywożonych towarów jest ich **bezpośredni przywóz z kraju eksportu** do kraju importu oraz dysponowanie dowodem ich preferencyjnego pochodzenia. W umowie CETA przewidziano, że takim dowodem będzie **deklaracja pochodzenia sporządzana przez eksportera**. Deklarację pochodzenia eksporter zamieszcza na fakturze lub dowolnym innym dokumencie handlowym, który opisuje pochodzący produkt wystarczająco szczegółowo, by umożliwić jego identyfikację. Treść takiej deklaracji jest określona w załączniku 2 do ww. Protokołu i jest ona zgodna z dotychczas spotykanymi wzorami deklaracji, stosowanymi jako dowód pochodzenia produktów w ramach innych unijnych umów o wolnym handlu. Poniżej przedstawiona jest angielska wersja językowa deklaracji, jakkolwiek dopuszczalne są różne wersje językowe, w tym polska.

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of preferential origin.

Szczegółowe zasady sporządzania takiej deklaracji przez eksporterów opisane są w ww. Protokole.

W przypadku eksporterów unijnych deklarację pochodzenia będzie mógł sporządzić każdy eksporter, ale tylko dla przesyłek, których wartość nie przekroczy 6000 euro. Tam gdzie wartość przesyłki przekroczy wspomniany próg 6000 euro, deklarację będzie mógł sporządzić wyłącznie eksporter zarejestrowany w systemie REX. W wyniku rejestracji eksporter otrzymuje numer, który należy wskazać w treści deklaracji. W związku z tym polscy przedsiębiorcy, którzy zamierzają wywozić produkty do Kanady w ramach umowy CETA powinni się zarejestrować w bazie zarejestrowanych eksporterów REX.

Rejestracja prowadzona jest przez Izbę Administracji Skarbowej w Poznaniu – Wydział Centralna Rejestracja. Wytyczne dla przedsiębiorców dotyczące rejestracji w REX są dostępne pod adresem:

http://www.finanse.mf.gov.pl/clo/informacje-dla-przedsiębiorcow/pochodzenie-towarow/-/asset_publisher/T7Fu/content/rex-wytyczne-dla-przedsiębiorcow

Zarejestrowanie się eksportera w systemie REX pozwoli na wykorzystanie możliwości jakie stwarza unijnym eksporterom umowa CETA.

W załączeniu przekazywane są wyjaśnienia dotyczące sposobu postępowania (zarówno w UE jak i w Kandzie) w odniesieniu do niektórych postanowień związanych z dokumentowaniem pochodzenia towarów, wynikających z samego Protokołu w sprawie reguł pochodzenia jak i przepisów unijnych.

UE-Kanada Kompleksowa Umowa Gospodarczo-Handlowa (CETA)

Wytyczne w sprawie reguł pochodzenia

Spis treści

1. Dowód pochodzenia, limit wartości
2. Deklaracja pochodzenia: sporządzanie – zwolnienie z podpisu
3. Ważność rejestracji eksportera w UE
4. Postanowienia dotyczące okresu przejściowego
5. Kontyngenty związane z pochodzeniem
6. Wcześniejsze interpretacje – wiążąca informacja o pochodzeniu (BOI/WIP)
7. Pełna kumulacja
8. Zastępcze deklaracje pochodzenia
9. Rozróżnienie księgowe
10. Zwolnienie z deklaracji pochodzenia
11. Wielokrotne przesyłki identycznych produktów pochodzących

Akronimy:

Protokół reguł pochodzenia CETA: protokół w sprawie reguł pochodzenia i procedur dotyczących pochodzenia do umowy CETA

UKC: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny

UKC-RD: rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego

UKC-RW: rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny

1. Dowód pochodzenia, limit wartości

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

- i. Artykuł 18
- ii. Artykuł 19
- iii. Załącznik 2

b) Podstawa prawna UE

- i. Artykuł 68(4) UKC-RW

W UE

Zgodnie z artykułem 18 protokołu reguł pochodzenia CETA, dowodem pochodzenia towarów stosowanym w ramach umowy CETA jest deklaracja pochodzenia.

Jeżeli chodzi o warunki, które muszą być spełnione przez eksportera sporządzającego deklarację pochodzenia, artykuł 19 protokołu reguł pochodzenia CETA odsyła do wewnętrznych przepisów stron umowy. W związku z tym, zgodnie z art. 68(1) UKC-RW, w przypadku unijnych eksporterów stosowany jest system zarejestrowanych eksporterów (REX).

Załącznik 2 do protokołu reguł pochodzenia CETA określa wzorcowy tekst deklaracji pochodzenia, który zawiera numer upoważnienia władz celnych udzielonego eksporterowi. Przypis 2 do tego załącznika informuje, że w UE, gdy deklaracja pochodzenia jest sporządzana przez zarejestrowanego eksportera tym numerem jest jego numer rejestracji (numer REX).

W przypadku wywozu z UE do Kanady, deklaracja pochodzenia powinna zatem zawierać numer REX.

Jednakże, zgodnie z artykułem 68(4) UKC-RW, eksporter, który nie jest zarejestrowanym eksporterem, może sporządzić dokument dotyczący pochodzenia w przypadku gdy wartość przesyłki nie przekracza progu 6 000 euro. W takich przypadkach, przypis 2 w załączniku 2 do protokołu pochodzenia CETA stanowi, że w deklaracji pochodzenia wyrazy w nawiasach '(upoważnienia władz celnych nr...)' będą pominięte lub miejsce pozostanie niewypełnione.

W Kanadzie

Większość kanadyjskich eksporterów produktów wywożonych do UE będzie mieć numer przedsiębiorstwa (Business Number), ponieważ jego posiadanie jest obowiązkowe dla wszystkich eksporterów produktów o znaczeniu handlowym i musi on być podawany przy wywozie towarów kanadyjskim organom celnym (the Canada Border Services Agency - CBSA). Jednakże, mogą wystąpić takie sytuacje, gdy wywóz towarów nie musi być zgłaszany do CBSA przed ich wywozem, przykładowo, gdy wywożone towary nie są towarami o wartości handlowej, i których wartość nie przekracza \$2000. Dlatego eksporter może nie mieć numeru przedsiębiorstwa. W przypadkach, gdy eksporter nie ma numeru przedsiębiorstwa, wypełni wówczas pole 5 deklaracji pochodzenia (podpis i nazwa eksportera).

2. Deklaracja pochodzenia: sporządzanie – zwolnienie z podpisu

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

- i. Artykuł 19(1)
- ii. Artykuł 19(3)
- iii. Przypis 5 w Załączniku 2

b) Podstawa prawna UE

- i. Artykuł 68(1) UKC-RW, zgodnie ze zmianą wprowadzoną rozporządzeniem (UE) 2017/989
- ii. Podsekcja 2 do podsekcji 9 UKC-RW, stosowane *mutatis mutandis* - (Artykuł 68(1) UKC-RW)

W UE

1) Deklaracje pochodzenia sporządzane przez zarejestrowanego eksportera

Artykuł 19(3) protokołu reguł pochodzenia CETA przewiduje, że deklaracje pochodzenia są wypełniane i podpisywane przez eksportera 'o ile nie postanowiono inaczej'.

Artykuł 92(3) UKC-RW jest stosowany *mutatis mutandis* (odpowiednio) do deklaracji pochodzenia sporządzanych przez zarejestrowanych eksporterów w preferencyjnych porozumieniach z krajem trzecim, a zatem zakres danych jakie muszą znaleźć się w deklaracji pochodzenia powinien być tożsamy z zakresem danych przewidzianym dla oświadczenia o pochodzeniu określonym w zał. 22-07 do UKC-RW. W związku z tym deklaracja pochodzenia nie musi być podpisywana przez zarejestrowanego eksportera.

2) Deklaracje pochodzenia sporządzane przez eksporterów niezarejestrowanych w REX, dla przesyłek o wartości do 6 000 euro

Podpis nie jest wymagany w przypadku deklaracji pochodzenia sporządzanej dla przesyłki zawierającej produkty pochodzące o wartości do 6 000 euro, pod warunkiem, że zgodnie z artykułem 92(3) UKC-RW dokument handlowy, na którym deklaracja pochodzenia jest sporządzona pozwala na identyfikację eksportera. W przeciwnym wypadku, gdy eksporter nie może być zidentyfikowany w oparciu o dokument handlowy, jest on zobowiązany do wypełnienia pola 5 deklaracji (podpis i nazwa eksportera) - załącznik 2 protokołu reguł pochodzenia CETA.

W Kanadzie

1) Deklaracja pochodzenia

W Kanadzie przedsiębiorstwa eksportujące produkty do UE w ramach CETA są zobowiązane do podawania w deklaracji pochodzenia numeru przedsiębiorstwa nadanego przez kanadyjski organ rządowy (the Canada Revenue Agency), zgodnie z przypisem zawartym w załączniku 2 do protokołu reguł pochodzenia CETA. Gdy kanadyjski eksporter podał numer przedsiębiorstwa, pole 5 może pozostać niewypełnione.

2) Numer przedsiębiorstwa

Większość kanadyjskich eksporterów produktów wywożonych do UE będzie mieć numer przedsiębiorstwa (Business Number), ponieważ jego posiadanie jest obowiązkowe dla wszystkich eksporterów produktów o znaczeniu handlowym i musi on być podawany przy wywozie towarów kanadyjskim organom celnym (the Canada Border Services Agency - CBSA). Jednakże mogą wystąpić takie sytuacje, gdy wywóz towarów nie musi być zgłaszany do CBSA przed ich wywozem, przykładowo, gdy wywożone towary nie są towarami o znaczeniu handlowym, i których wartość nie przekracza \$2000. Dlatego eksporter może nie mieć numeru przedsiębiorstwa. W przypadkach, gdy eksporter nie ma numeru przedsiębiorstwa, wypełni wówczas pole 5 deklaracji pochodzenia (podpis i nazwa eksportera).

Ten numer przedsiębiorstwa jest używany dla uproszczenia działalności przedsiębiorcom w kontaktach z rządem federalnym. Numer przedsiębiorstwa nie jest odpowiednikiem unijnego numeru upoważnionego lub zarejestrowanego eksportera, ponieważ nie jest przyznawany w kontekście możliwości sporządzania deklaracji pochodzenia w ramach umowy o wolnym handlu.

Więcej informacji o numerze przedsiębiorstwa jest dostępne pod poniższym linkiem:

<http://www.cra-arc.gc.ca/E/pub/tg/rc2/rc2-e.html>

3. Ważność rejestracji eksportera w UE

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

Nie ma zastosowania

b) Podstawa prawna UE

Artykuł 26 UKC

W UE

Zgodnie z artykułem 26 UKC, rejestracja unijnych eksporterów w bazie REX jest ważna na całym terytorium celnym Unii Europejskiej i w konsekwencji numer REX przydzielony eksporterowi może być używany niezależnie od miejsca gdzie produkty są zgłaszane do wywozu i gdzie rzeczywisty wywóz ma miejsce. Oznacza to, że numer REX może być używany przez eksportera przy wywozie produktów z różnych państw członkowskich, a nie tylko z państwa członkowskiego, w którym został on mu przydzielony.

W Kanadzie

Nie ma zastosowania

4. Postanowienia dotyczące okresu przejściowego

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

Brak przepisów

b) Podstawa prawna UE

Brak przepisów

W UE

Przepisy umowy CETA mogą być stosowane do towarów, które spełniają postanowienia protokołu reguł pochodzenia CETA, i które w dniu rozpoczęcia jej prowizorycznego stosowania są/były albo w tranzycie albo są/były w Unii składowane czasowo w składach celnych lub w strefach wolnocłowych, pod warunkiem przedstawienia organom celnym kraju przywozu, dowodu pochodzenia wystawionego zgodnie z przepisami artykułów 18 i 19 protokołu reguł pochodzenia CETA.

W przypadku, gdy takie towary były dopuszczone do obrotu z zastosowaniem stawki KNU/MFN, deklaracja pochodzenia może być przedstawiona organom celnym w okresie dwóch lat od daty przywozu towarów (artykuł 19(4) protokołu reguł pochodzenia CETA). Nie ma to zastosowania do towarów dopuszczonych do obrotu w UE przed rozpoczęciem prowizorycznego stosowania umowy.

Jeżeli towary były wywiezione z Kanady przed rozpoczęciem prowizorycznego stosowania umowy i są albo w tranzycie albo w Unii składowane czasowo w składach celnych lub strefach wolnocłowych, deklaracja pochodzenia powinna być sporządzona na kopii faktury lub kopii innego dokumentu handlowego odnoszącego się do towarów wysłanych importerowi. Data deklaracji pochodzenia, jak przewiduje załącznik 2 do protokołu reguł pochodzenia CETA, nie może być pominięta (przypis 4 do załącznika 2) i powinna to być data sporządzenia deklaracji, która nie może być wcześniejsza od daty rozpoczęcia prowizorycznego stosowania umowy.

W Kanadzie

Przy przywozie towarów do Kanady, tamtejsze organy celne (the Canada Border Services Agency - CBSA) rozszerzą stosowanie preferencyjnego traktowania taryfowego wynikającego z umowy CETA na produkty dopuszczone do obrotu w dniu lub po dniu rozpoczęcia prowizorycznego stosowania umowy. Przyznanie preferencji CETA nie będzie oparte na dacie produkcji czy wysyłki towarów.

5. Kontyngenty związane z pochodzeniem

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

Załącznik 5-A

b) Podstawa prawna UE

Rozporządzenie wykonawcze Komisji

W UE

Protokół reguł pochodzenia CETA przewiduje w ramach limitów ilościowych (kontyngenty związane z pochodzeniem) alternatywne reguły pochodzenia dla niektórych kategorii produktów, jako odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w załączniku 5. Kategorie produktów, ilości, i alternatywne reguły pochodzenia jakie są stosowane w ramach limitów wynikających z corocznych kontyngentów, są opisane w załączniku 5-A.

Zgodnie z protokołem reguł pochodzenia CETA, eksporter produktu jest zobowiązany do dostarczenia importerowi deklaracji pochodzenia. Żeby skorzystać z kontyngentu związanego z pochodzeniem, odniesienie do załącznika 5-A musi być zamieszczone na fakturze lub na innym dokumencie handlowym, na którym deklaracja pochodzenia jest sporządzana (uwaga 4 w załączniku 5-A). Zatem, jako dodatek do tekstu deklaracji pochodzenia, następujący zapis jest rekomendowany do zamieszczenia w dokumencie:

Wersja angielska: “Products originating according to the provisions of Annex 5-A”

Wersja polska: “Produkty pochodzące zgodnie z przepisami załącznika 5-A”

W Kanadzie

Zgodnie z protokołem reguł pochodzenia CETA, eksporter produktu jest zobowiązany do dostarczenia importerowi deklaracji pochodzenia. Żeby przy wywozie do UE, w ramach kontyngentu związanego z pochodzeniem, kanadyjski eksporter mógł zidentyfikować produkty i poinformować importera o stosowaniu załącznika 5-A, eksporter ten zamieszcza odesłanie do załącznika 5-A na fakturze handlowej lub innym dokumencie handlowym oraz jeżeli pozwolenie wywozu było wystawione, przekazuje importerowi kopię tego pozwolenia.

6. Wcześniejsze interpretacje

Wiążąca informacja o pochodzeniu (BOI/WIP)

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

Artykuł 33

b) Podstawa prawna UE

- i. Artykuły 33 i 34 UKC
- ii. Artykuły 19-22 UKC-RD
- iii. Artykuły 16, 18-19 i 22-23 UKC-RW

Wprowadzenie

Wiążące informacje o pochodzeniu (wcześniejsze interpretacje/uprzednie decyzje) są decyzjami właściwych organów, które są wiążące dla wydających je organów celnych w stosunku do posiadacza decyzji, gdy towary są przywożone lub wywożone, a okoliczności decydujące o nabyciu pochodzenia odpowiadają pod każdym względem temu co jest zapisane w wiążącej informacji o pochodzeniu.

W UE

Ogólne unijne wytyczne w sprawie BOI/WIP są dostępne na stronie internetowej Komisji Europejskiej.

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/guidance_boi_en.pdf

Kanadyjscy i unijni przedsiębiorcy mogą składać w UE wnioski o wydanie wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP) zgodnie z art. 33 UKC.

Wnioski o decyzję WIP są składane do odpowiednich organów, wskazanych przez państwa członkowskie.

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2017.029.01.0019.01.ENG&toc=OJ:C:2017:029:TOC

W Polsce wiążące informacje o pochodzeniu (WIP) są wydawane przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie, Dział Wiążących Informacji.

Więcej informacji w tej sprawie jest dostępnych pod adresem:

[Wiążąca informacja o pochodzeniu - Pochodzenie towarów - Finanse](#)

W Kanadzie

Kanadyjskie organy celne (CBSA) wydają wcześniejsze interpretacje dla unijnych eksporterów lub producentów oraz dla kanadyjskich importerów. Więcej szczegółów i informacji jak wnioskować o takie wcześniejsze interpretacje, są dostępne na stronie kanadyjskich organów celnych (CBSA's Advance Ruling Departmental Memorandum)

<http://www.cbsa-asfc.gc.ca/publications/dm-md/d11/d11-4-16-eng.html>

7. Pełna kumulacja

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

- i. Artykuł 3, paragrafy 4 to 7
- ii. Załącznik 3

b) Podstawa prawna UE

Brak przepisów

W UE

W celu stosowania pełnej kumulacji określonej w art. 3(2) protokołu reguł pochodzenia CETA, rekomendowane jest używanie wzoru oświadczenia dostawcy określonego w załączniku 3 do tego protokołu.

Jednakże, zgodnie z art. 3(5) protokołu reguł pochodzenia CETA, inne równoważne dokumenty zawierające te same informacje jak w załączniku 3 mogą być używane.

Jedno oświadczenie dostawcy może dotyczyć pojedynczej faktury lub wielu faktur.

W Kanadzie

Mogą być używane inne równoważne dokumenty zawierające te same informacje jak w załączniku 3 protokołu reguł pochodzenia.

8. Zastępcze deklaracje pochodzenia

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

Brak przepisów

b) Podstawa prawna UE

Artykuł 69 UKC-RW, zgodnie ze zmianą wprowadzoną rozporządzeniem (UE) 2017/989

W UE

Unijne wytyczne w sprawie zastępczych dowodów pochodzenia są dostępne pod poniższym linkiem:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/customs/customs_duties/rules_origin/preferential/movement_certificates_en.pdf

Gdy produkty są przywożone z Kanady i zastępczy dowód preferencyjnego pochodzenia jest wystawiany w celu wysłania wszystkich lub części tych produktów do innego miejsca w Unii, stosuje się wówczas art. 69 UKC-RW. Nie ma w protokole reguł pochodzenia CETA żadnych przepisów w tej sprawie.

Jeśli produkty pochodzące objęte dowodem preferencyjnego pochodzenia wystawionym lub sporządzonym uprzednio do celów preferencyjnego środka taryfowego nie zostały jeszcze zwolnione do obrotu i znajdują się pod kontrolą urzędu celnego w Unii, pierwotny dowód pochodzenia może zostać zastąpiony jednym lub większą liczbą zastępczych dowodów do celów wysłania wszystkich lub części tych produktów do innego miejsca w Unii, zgodnie z art. 69(1) UKC-RW.

W obecnym stanie prawnym stosuje się art. 69(2) UKC-RW, ponieważ dowodem pochodzenia wymaganym w celu zastosowania preferencyjnych środków taryfowych dla Kanady jest deklaracja pochodzenia, nawet jeżeli nie jest sporządzana przez upoważnionego eksportera. Oznacza to, że zastępczy dowód pochodzenia będzie wystawiony lub sporządzony w jednej z form dokumentu wymienionych w punktach (a) do (e) artykułu 69 (2) UKC-RW, łącznie z oświadczeniem o pochodzeniu sporządzanym przez ponownego nadawcę lub zarejestrowanego eksportera.

Artykuł 69(2):

„2. Jeśli dowodem pochodzenia wymaganym do celów preferencyjnego środka taryfowego, o którym mowa w ust. 1, jest świadectwo przewozowe EUR.1, inne świadectwo pochodzenia wystawiane przez organ rządowy, deklaracja pochodzenia lub deklaracja na fakturze, zastępczy dowód pochodzenia wystawia się lub sporządza w formie jednego z poniższych dokumentów:

a) zastępczej deklaracji pochodzenia lub zastępczej deklaracji na fakturze sporządzonej przez upoważnionego eksportera ponownie wysyłającego towary;

b) zastępczej deklaracji pochodzenia lub zastępczej deklaracji na fakturze lub zastępczego oświadczenia o pochodzeniu sporządzonych przez ponownego nadawcę towarów, jeśli całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, nie przekracza obowiązującego progu wartości;

c) zastępczej deklaracji pochodzenia lub zastępczej deklaracji na fakturze lub zastępczego oświadczenia o pochodzeniu sporządzonych przez ponownego nadawcę towarów, jeśli całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, przekracza obowiązujący próg wartości, a ponowny nadawca załącza do zastępczej deklaracji pochodzenia lub zastępczej deklaracji na fakturze lub zastępczego oświadczenia o pochodzeniu kopię pierwotnego dowodu pochodzenia;

d) świadectwa przewozowego EUR.1 wystawionego przez urząd celny, pod którego kontrolą znajdują się towary, jeśli spełnione są następujące warunki:

(i) ponowny nadawca nie jest upoważnionym eksporterem ani zarejestrowanym eksporterem i nie zgadza się na załączenie kopii pierwotnego dowodu pochodzenia do dowodu zastępczego;

(ii) całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce przekracza obowiązujący próg wartości, powyżej którego eksporter musi być upoważnionym eksporterem lub zarejestrowanym eksporterem, aby móc wystawić dowód zastępczy;

e) zastępczego oświadczenia o pochodzeniu sporządzonego przez zarejestrowanego eksportera ponownie wysyłającego towary.”

Zastępcza deklaracja pochodzenia może być także sporządzona przez zarejestrowanego eksportera z wykorzystaniem wzoru tekstu określonego w załączniku 2 protokołu reguł pochodzenia CETA (motyw 18 rozporządzenia (UE) 2017/989). Wytyczne dotyczące sposobu sporządzania takich deklaracji znajdują się w ww. unijnych wytycznych w sprawie zastępczych dowodów pochodzenia.

Artykuł 69(4) UKC-RW nie jest stosowany ponieważ odnosi się do zastępczych oświadczeń o pochodzeniu.

9. Rozróżnienie księgowo

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

Artykuł 10

b) Podstawa prawna UE

Artykuł 14(1) UKC

W UE

Procedura rozróżnienia księgowego jest przewidziana w wielu unijnych umowach o wolnym handlu, gdzie obowiązkowe jest posiadanie pozwolenia do jej stosowania.

Jeżeli pochodzące i nie pochodzące zamiennne materiały są używane przy wytwarzaniu produktu, zarządzanie tymi materiałami może być realizowane poprzez wykorzystanie metody rozróżnienia księgowego, bez utrzymywania tych zamiennych materiałów w odrębnych magazynach.

Umowa CETA przewiduje stosowanie rozróżnienia księgowego zamiennych materiałów oraz także pewnych zamiennych produktów.

Ponieważ do prawidłowego stosowania tej metody oraz w przypadku ponownej weryfikacji dowodów pochodzenia produktów potrzebny jest odpowiedni system zarządzania zapasami i musi być możliwość odtworzenia ich stanu, zalecane jest zatem żeby unijny eksporter zwrócił się do swojego urzędu celnego o pomoc zanim rozpocznie stosowanie tego systemu. Udzielanie przez organy celne każdej osobie informacji dotyczących stosowania przepisów prawa celnego wynika z artykułu 14 UKC.

W Kanadzie

Kanadyjskie organy celne (CBSA) nie udzielają upoważnień do stosowania systemu zarządzania zapasami (rozróżnienie księgowo) eksporterom, którzy decydują się na stosowanie tego systemu, żeby dowodzić, że materiały lub produkty są pochodzące. Jednakże, jeżeli CBSA przeprowadzają weryfikację dowodu pochodzenia, gdzie zamiennne materiały lub produkty były stosowane, ustalają czy odpowiednie metody zarządzania zapasami były użyte przez sprawdzenie:

- a) procesów zakupu, otrzymywania, magazynowania i pobierania z magazynu, wysyłania, oraz
- b) dokumentów towarzyszących zamówieniom, fakturom handlowym, rachunkom za materiały.

10. Zwolnienie z deklaracji pochodzenia

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

Artykuł 24

b) Podstawa prawna UE

Brak przepisów

W UE

Artykuł 24(1) protokołu reguł pochodzenia CETA stanowi, że strony umowy (UE i Kanada) mogą, zgodnie ze swoim własnym prawodawstwem, zwolnić importera z obowiązku przedstawiania deklaracji pochodzenia w przypadku przesyłek produktów pochodzących o małej wartości, przywożonych z drugiej strony, a także produktów pochodzących będących częścią bagażu osobistego podróżnych przyjeżdżających z drugiej strony umowy.

Artykuł 24(3) protokołu reguł pochodzenia CETA stanowi, że strony umowy mogą ustalić limity wartościowe dla wspomnianych wyżej produktów oraz że wymieniają się informacjami dotyczącymi takich limitów.

Obecnie, takie zwolnienia nie są dozwolone przy przywozie do UE z uwagi na brak koniecznej podstawy prawnej w unijnym prawodawstwie.

W Kanadzie

1) Przesyłki o małej wartości

W przypadku przywozu do Kanady, importerzy są zwolnieni z obowiązku posiadania deklaracji pochodzenia dla produktów o wartości handlowej 1600 CAD \$ lub mniejszej. Importer jest jednak zobowiązany do posiadania faktury handlowej z dowolnym oświadczeniem wskazującym na pochodzący status produktów. Ten wymóg dotyczący zwolnienia z przedstawienia deklaracji pochodzenia jest zawarty w kanadyjskim rozporządzeniu w sprawie dowodów pochodzenia dla przywożonych towarów (*Proof of Origin of Imported Goods Regulations*), które będzie zmienione celem włączenia do niego umowy CETA¹.

2) Bagaż osobisty podróżnych

W Kanadzie, wszystkie nabyte towary, które nie są przewidziane do odsprzedaży, czyli nie mające znaczenia handlowego, są uważane za towary okazjonalne (codziennego użytku). Deklaracja pochodzenia nie jest wymagana dla takich towarów, ale CBSA wykorzystuje oznakowanie towarów, lub jego brak, do określania pochodzenia. Dlatego, jeżeli towary nie są oznakowane, a nic nie wskazuje na to, że są produktami, które nie pochodzą z UE, wtedy towary otrzymają preferencyjne traktowanie zgodnie z CETA.

¹ Więcej informacji w tej sprawie jest dostępnych na stronie internetowej CBSA pod następującym adresem: <http://www.cbsa-asfc.gc.ca/publications/dm-md/d11/d11-4-13-eng.html>

11. Wielokrotne przesyłki identycznych produktów pochodzących

Odpowiednie przepisy

a) Protokół reguł pochodzenia CETA

- i. Artykuł 19(5)
- ii. Załącznik 2

b) Podstawa prawna UE

Brak przepisów

W UE

Artykuł 19(5) protokołu reguł pochodzenia CETA przewiduje, że organy celne stron umowy mogą zezwolić na stosowanie pojedynczej deklaracji pochodzenia dla wielokrotnych przesyłek identycznych produktów pochodzących, które mają miejsce w okresie wskazanym przez eksportera w tej deklaracji, ale który nie przekracza 12 miesięcy.

UE jako strona importująca nie jest w tym momencie w stanie zezwolić na stosowanie deklaracji pochodzenia dla wielokrotnych przesyłek, z uwagi na brak do tego podstawy prawnej w unijnych przepisach.

Jeżeli deklaracja pochodzenia została wypełniona wraz z podaniem dat (okres ważności) w polu 1 załącznika 2 protokołu pochodzenia CETA, unijne organy celne będą akceptować taką deklarację pochodzenia tylko dla pierwszej przesyłki.

W Kanadzie

CBSA promuje używanie pojedynczej deklaracji pochodzenia przy wielokrotnych przesyłkach identycznych produktów, z ważnością do 12 miesięcy. Ten okres ważności jest określany przez eksportera. W Kanadzie, jest on zwykle określany jako "blanket period". Zatem, unijni eksporterzy, jeżeli zamierzają wywozić do Kanady identyczne produkty, mogą dostarczyć (już od dnia rozpoczęcia prowizorycznego stosowania umowy CETA) kanadyjskim importerom deklaracje pochodzenia, które będą odnosić się do wielokrotnych przesyłek.